

Na radgonskem gradu so pripravili zanimivo srečanje Člani bivalne enote so gostili svojce, sosede, prijatelje...

**V dislociranih manjših skupnostih je življenje bistveno udobnejše in človeku primernejše, kot v samem zavodu
Hrastovec - Trate**

Na radgonskem gradu, ki čedalje postaja pomembnejše zbirališče in prostor za različna dogajanja, je potekalo zanimivo srečanje, na katero so člani Zavoda Hrastovec - Trate, dislocirane enote Gornja Radgona, medse povabili svojce, znance, prijatelje in krajanje Gornje Radgone, s katerimi imajo zelo dobre prijateljske odnose.

"Skoraj bosta minili dve leti, odkar so nas Radgončani zelo lepo sprejeli medse. Sedaj smo te ljudi, s katerimi dobro sodelujemo in ki so nam pomagali pri vključevanju v kraj, povabili medse in z njimi preživeli nekaj prijetnih uric druženja. Zraven so prišli še nekateri gosti, potem svojci in prijatelji naših članov, tako da smo se vsi imeli zelo lepo", nam je v imenu članov omenjene dislocirane enote povedala njihova voditeljica Branka Zemljič, ki je lahko upravičeno ponosna, da so se "njeni" člani tako dobro povezali z občani Gornje Radgone.

Vsi skupaj so se družili, pogovarjali, veselili in tudi zaplesali, uživali ob dobrem prigrizku in napitkih, kajti v enoti ne pijejo alkohola.

Prisotne so pozdravili tudi radgonski župan Anton Kampuš, podžupana Dušan Zagorc in Danijel Vrzel, s svojo prisotnostjo pa sta članice in člane enote počastila tudi apaški župnik Janez Ferencek ter radgonski graščak Milan Hercog. Vsekakor je bil zraven, kot vedno, ko gre za "njegove" enote, tudi direktor Zavoda Hrastovec Trate Josip Lukač, ki ima gotovo največ zasluga za zadnja pozitivna dogajanja, povezana z omenjeno ustanovo.

Poleg pozdravnega nagovora vsem prisotnim je Lukač med drugim poudaril: "Ob priložnosti vsakoletnih srečanj svojcev s stanovalci in zaposlenimi v naši ustanovi so nekateri svojci izražali zaskrbljenost, kaj bo z njihovimi domačimi, ki bivajo v zavodu, v kolikor se Zavod Hrastovec - Trate ukine. Zato moram vsem sporočiti, da zavoda ne bomo ukinili, ampak pristopamo k novim oblikam obravnave naših stanovalcev. Želimo jim nuditi večjo kvaliteto življenja, kar jim je omogočeno v naših dislociranih bivalnih enotah, ki so veliko manjše kot enote v zavodu. Dosedanje izkušnje kažejo, da se v manjših skupinah naši stanovalci veliko bolj počutijo in so bolj zadovoljni."

Direktor Lukač je tudi spomnil, da bodo enako kot doslej skupaj s svojci načrtovali, kako bodo na najboljši način poskrbeli za svoje stanovalce, da bi jim bilo življenje čim lepše.

Foto: Slavica Pičenko Peklar

Josip Lukač: "Pristopamo k novim oblikam obravnave naših stanovalcev."

"Vsekakor je zelo pozitivno, da so se v Zavodu Hrastovec odločili za tovrstno razselitev svojih pacientov. Glede na to, kako se je moja sestra pred leti počutila v Hrastovcu in kako se počuti tukaj, je opazna neverjetna razlika. Njeno splošno počutje se je bistveno izboljšalo. Spremenila se je na pozitivno, z njo se je lepo pogovarjati. Res je, da boleznici ne more kar tako pozdraviti, toda že sedanje izboljšanje je tudi za nas svojce izjemno dragoceno. Sedaj so tudi njene depresije bistveno redkejše, nekoč pa smo le redko lahko prišli na obisk v zavod, da se je dalo z njo pogovarjati. Z veseljem moram potrditi, da je po skoraj 25 letih bivanja v zavodu sedaj čisto prerojena. Zato menim, da je neobhodno, da se na takšen način razseli še več stanovalcev zavoda. V primerjavi z dogajanjem v Bresternici, kar je sramota za vso državo, ko niso pristali, da bi imeli "varno hišo" v svoji bližini, vidimo kako v Gornji Radgoni lepo sprejmejo vse te ljudi," nam je pripovedovala sestra ene izmed članic dislocirane enote v Gornji Radgoni Silva Husek.

Podobno je menil ugledni domačin iz Gornje Radgone Thomas Čuk, ki ima posebej odlično mnenje o "novih" Radgončankah in Radgončanih.

"Sam sem naključno, preko prijatelja, ki dela v zavodu, prišel v stik s stanovalci zavoda in potem s člani dislocirane bivalne enote v Gornji Radgoni. To so fini in pristrčni ljudje in sem vesel, da se družim z njimi. S temi ljudmi nihče nima težav. Niso "omejeni", kot jih nekateri imenujejo, temveč stvari dojemajo na malce drugačen način in imajo predvsem svoj način razmišljanja. Sprejeti jih moramo takšne, kakršni so. To so najbolj veseli ljudje, če si jim pripravljen prisluhni in jih razumeti. Morda pa s(m)o "normalni" ljudje omejeni glede svojih zaznav in se oklepamo neki starih, že zdavnaj preživelih miselnih vzorcev? Očitno je zdaj napočil čas, da se hkrati s "padanjem" evropskih mej rušijo tudi naše notranje ovire do sprejemanja drugačnosti. Zelo sem ponosen na Radgončane, da so te ljudi sprejeli medse kot za svoje in da ni bilo kakšnih nasprotovanj, kot se to rado dogaja kje drugje ob gradnji kakšnih "spornih" objektov, kot so materinski domovi ali sakralni objekti nam tujih religij ipd.," je med drugim dejal Thomas Čuk.

Oste Bakal